

Undervejs har også hjemløseproblematikken været diskuteret. Fru Tove Videbæk var inde på den her til sidst, og jeg vil bare sige, som jeg også sagde indledningsvis, at regeringen er lige på trapperne med handlingsplanen. Jeg er ligesom fru Tove Videbæk optaget af, at vi i de sidste forhandlinger fra statens side fik 200 mio. kr. til området, og at kommunerne nu har suppleret med yderligere 200 mio. kr., så vi rent faktisk har indsatsmuligheder for 400 mio. kr. i de kommende år. Her er det nødvendigt at gøre en indsats, og som sagt er planen lige på trapperne.

Regeringen fremlagde for ikke så forfærdelig lang tid siden oplægget »Det holdbare samfund«. Det skal i realiteten ses som en videreførelse af den konsekvente politik, der har været ført tilbage fra 1993, og som har taget sigte på at løse de store samfundsmæssige problemer, som ganske rigtigt fandtes, da vi kom til i 1993. Meget er rent faktisk lykkedes, nu er tiden så kommet til at gå skridtet videre, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at både Enhedslisten og andre har forståelse for, hvad det er for en fase, regeringen er i i øjeblikket.

Jeg vil gerne signalere, at der i realiteten er tre faser. Den første fase er den, vi er i gang med i øjeblikket, og det er lyttefasen. Jeg skal hilse og sige, at når man kommer rundt til høringer, hvad enten det er dem, vi har organiseret på landsplan, eller dem, ressortministerierne har placeret ude regionalt, kommer der mange mennesker, og de har megen lyst til at diskutere de fire kerneområder, vi har lagt frem. Vi er altså godt i gang med lyttefasen nu, og det er som minister utrolig inspirerende at deltage. Men jeg er mig meget bevidst, at efter lyttefasen kommer der en form for konklusionsfase, og efter konklusionsfasen kommer der så en udførelsesfase, og det vil regeringen tage sig af, også i de måneder, der ligger foran os.

På sundhedsområdet har vi signaleret, at nu er det netop de bredere folkesygdomme, der skal tages fat på. Med hensyn til noget, som også har været rejst her i dag, skal jeg give det signal, at det er korrekt, at vi ser eksempler på, at der er nogle, der sætter sig mellem to stole, fra de er færdigbehandlet på hospitalet, til de kommer hjem til kommunen, når det gælder om at sikre en ordentlig genoptræning. Her er jeg glad for at kunne meddele, at sundhedsministeren og jeg for ikke så forfærdelig lang tid siden sendte det klare signal til begge vore systemer, at inden sommerferien ville vi have en planlæg-

ning for, hvordan man undgår, at folk sætter sig mellem disse to stole.

Når det gælder familiepolitikken, er det vigtigt at gøre opmærksom på, at i det, der er mit ressortansvar, har vi først og fremmest løftet den store opgave, det var at skaffe 170.000 nye pladser. Nu er vi altså kommet væk fra den triste situation, mange børnefamiliers hverdag befinder sig i for ikke så forfærdelig mange år siden, nemlig den bekymring, når glæden havde lagt sig over den lille nyfødte: Hvordan får jeg nu passet mit barn på en tilfredsstillende måde? Vi er tæt på nu at kunne passe alle de børn, som der bliver efterspurgt pasningsmuligheder for, og derfor har jeg også tilkendegivet, at nu er næste skridt at kigge på kvaliteten af indholdet i de pasningsmuligheder, vi har. Det vil vi tage fat på med et udvalgsarbejde hen over sommeren.

Jeg synes også, der kom et spændende signal fra høringen i Århus, som jo netop handlede om familie- og skolepolitikken. Her var der mange, som påpegede, at der netop skal skabes nogle bedre broer mellem de forskellige ordninger, og at for mange forskellige pædagogiske situationer mødes: Det er også noget af det, regeringen har lagt mærke til og har noteret sig.

Angående det rummelige arbejdsmarked vil jeg gerne sige, at her er der for mig tre afgørende dele, som der skal tages fat på. Den ene er vel først og fremmest arbejdsministerens ressort, og det er forebyggelsen eller det dårlige arbejdsmiljø: at der ikke bliver skabt så mange fortidspensionister. Så er der projekt Arbejdspladsfastholdelse, altså at virksomhederne bliver forpligtet til også at fastholde medarbejdere, som kommer ud for en kritisk situation, og endelig, at vi får skabt nogle flere fleksjob.

Det sidste, jeg skal nævne, er hele ældreområdet, og jeg kan sige, at der også her er en ganske god dialog i gang. Der er nogle, der siger, at management har vundet for meget indpas, og det skal jeg ikke afvise at der kan være eksempler på, men jeg vil gerne fastholde, at en ordentlig tilrettelæggelse og styring af tingene netop er det, der kan skabe mulighederne for, at vi også her kan skabe omsorg.

Jeg er også optaget af, at vi får lavet yderligere demokrati her. Jeg tror, vi skal have demokratiseret også dette område, som vi eksempelvis kender det fra forældrebestyrelser i børnehaver og i folkeskolen. Her har der også her i Folketingssalen inden for de seneste uger været spændende diskussioner.